

سازمان سما

واسطه دانشگاه آزاد اسلامی

دانشگاه سما واحد حاجی آباد

سیستم عامل

منبع : سیستم عامل دکتر شیر افکن

حمیدرضا رضاپور

WWW.HREZAPOUR.IR

فصل ششم:

مدیریت حافظه
(بخش دوم: حافظه مجازی)

حافظه مجازی

حافظه مجازی تکنیکی است که موجب می شود فرایند بدون اینکه کاملا در حافظه باشد اجرا گردد.

با استفاده از این تکنیک، می توان برنامه ای بزرگتر از حافظه فیزیکی را اجرا کرد.

حافظه مجازی چندبرنامگی را به صورت موثری ممکن می سازد و کاربر را از محدودیت های حافظه اصلی رها می کند.

به کمک حافظه مجازی دیگر لزومی ندارد تمام صفحه ها (یا قطعه های) یک فرایند در حال اجرا، در حافظه اصلی قرار داشته باشند و در ابتدای یک یا چند تکه حاوی آغاز برنامه، توسط سیستم عامل به حافظه آورده می شود.

حافظه مجازی، حافظه منطقی کاربر را از حافظه فیزیکی تفکیک می کند.

این تفکیک موجب می شود در حالتی که حافظه فیزیکی کم است، حافظه مجازی بزرگی برای برنامه نویس فراهم شود.

حافظه مجازی، برنامه نویسی را ساده می کند، زیرا برنامه نویس نگران حافظه فیزیکی و کد جایگذاری نمی باشد.

اگر در حین اجرا به آدرسی رجوع شود که در مجموعه مقیم در حافظه نباشد، یک وقفه ایجاد می شود و این فرایند مسدود می شود و تکه مورد نظر وارد حافظه می شود، سپس کنترل دوباره به سیستم عامل بر می گردد و فرایند مسدود را به حالت آماده برمی گرداند.

به بخشی از فرایند که واقعاً داخل حافظه اصلی قرار دارد، مجموعه مقیم می گویند.

عناصر لازم برای موثر بودن حافظه مجازی

- ۱- حمایت سخت افزاری برای به کارگیری صفحه بندی (یا قطعه بندی)
- ۲- حمایت نرم افزاری برای انتقال صفحه‌ها (یا قطعه‌ها) بین حافظه ثانوی و حافظه اصلی.

روش های پیاده سازی حافظه مجازی

۱- صفحه بندی در خواستی (Demand Paging)

۲- قطعه بندی در خواستی (Demand Segmentation)

۳- قطعه بندی صفحه بندی شده (Hybrid Paging and Segmentation)

صفحه بندی درخواستی

در صفحه بندی برای حافظه مجازی (صفحه بندی درخواستی)، مانند صفحه بندی ساده، حافظه اصلی به تکه‌های هم اندازه به نام قاب (fram) و برنامه به صفحه‌ها (page) تقسیم می‌شود.

اما بر خلاف صفحه بندی ساده، لزومی ندارد تمام صفحه‌های یک فرایند در قابهای حافظه اصلی باشند تا فرایند اجرا شود و تنها صفحاتی از فرایند که مورد نیاز است به حافظه اصلی آورده می‌شوند.

این روش تلفیقی از صفحه بندی و مبادله است.

فیلدهای یک درایه جدول صفحه

هدف اصلی از نگاشت صفحه، یافتن شماره قاب صفحه است.	شماره قاب صفحه (F#)
هر چه کمتر، یعنی آن صفحه مدت بیشتری در حافظه بدون مراجعه بوده است.	سن (Age)
اگر یک مراجعه، خواندن یا نوشتن به یک صفحه انجام گیرد، این بیت برابر 1 می‌شود.	بیت مراجعه شده (R) (Referenced)
اگر عمل نوشتن بر روی یک صفحه انجام شود، سخت افزار به صورت اتوماتیک این بیت را 1 می‌کند.	بیت تغییر یافته (M) (Modified)
اگر این بیت برای صفحه ای 1 باشد، یعنی برنامه نویس از آدرس‌های درون این صفحه استفاده کرده است. اگر 0 باشد، یعنی صفحه بدون استفاده است.	بیت اعتبار (Valid)
اگر این بیت 1 باشد، یعنی صفحه در حافظه قرار دارد و سایر فیلدهای این درایه قابل استفاده می‌باشند.	بیت حضور - غیاب (P/A)
این بیت‌ها نوع دسترسی مجاز را مشخص می‌کند.	بیت‌های حفاظت

خطای نقص صفحه (Page Fault)

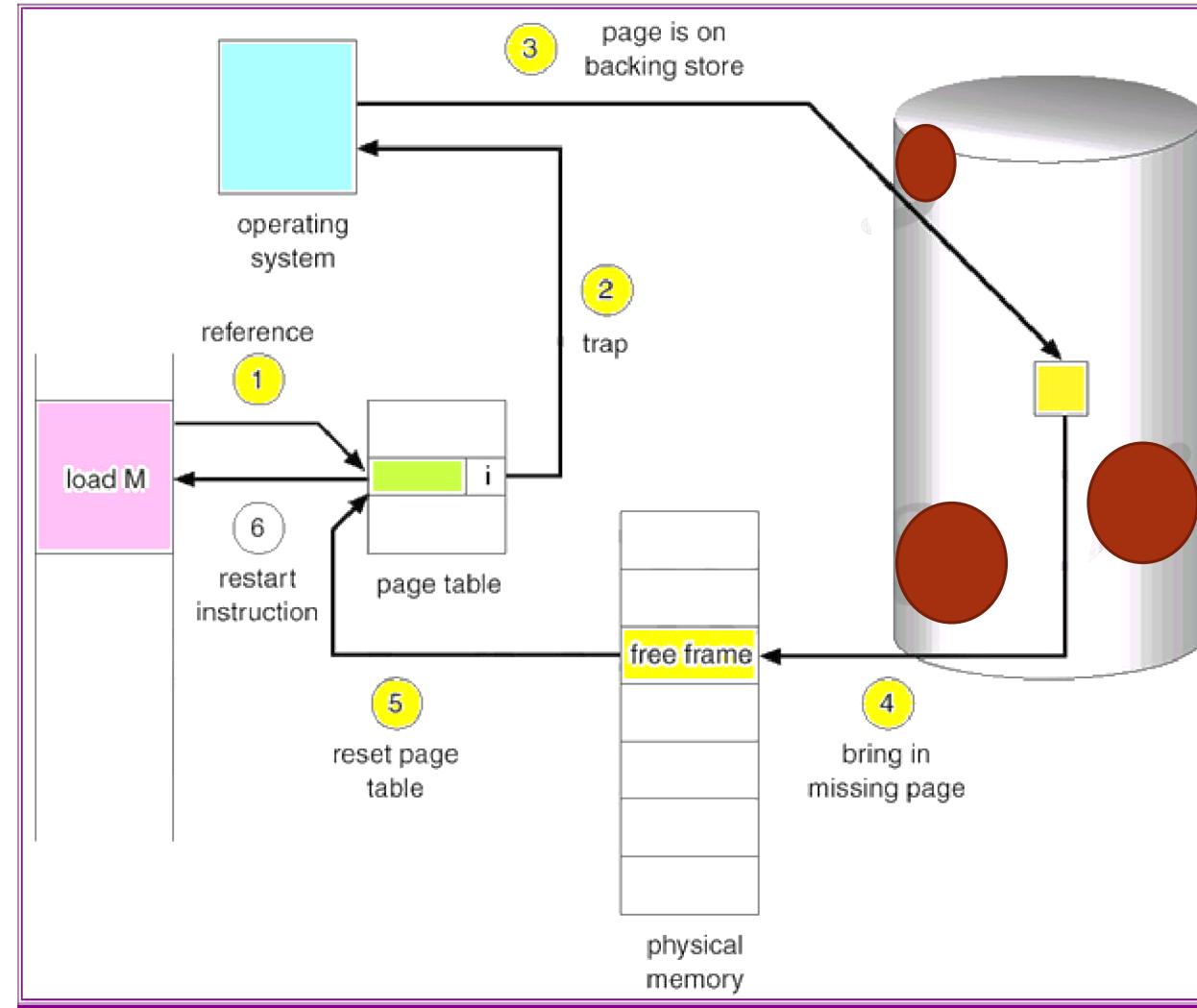
اگر MMU به جدول صفحه مراجعه کند و بیت حضور را برای صفحه مورد نظر صفر ببیند، متوجه می شود که صفحه بر روی دیسک است.

در این حالت پردازندۀ در تله (trap) سیستم عامل می افتد.

به این تله، خطای نقص صفحه می گویند.

مدیریت آن بر عهده سیستم عامل است.

Page Fault هندل

مثال

در یک سیستم حافظه صفحه بندی که اندازه هر صفحه برابر ۶۴ بایت می باشد، جدول صفحه زیر را در نظر بگیرید. کدام آدرس خطای صفحه تولید می کند؟

in/out	Frame
out	00101
in	00001
in	11011
in	11010
out	10001
out	10101
out	11000
in	00101
...	...

- a) 0000101101001
 b) 0000010010010

	in/out
0	out
1	in
2	in
3	in
4	out
5	out
6	out
7	in

- a) 0000101 101001 p# = 5 PF
 b) 0000010 010010 p# = 2

مثال

یک سیستم حافظه مجازی صفحه بندی را در نظر بگیرید که آدرس مجازی شامل $4096=4k$ صفحه و هر صفحه شامل $1024=1k$ باشد. (آفست ۱۰ بیتی است).

اندازه حافظه فیزیکی 2^{18} باشد. آدرس مجازی H 111222 از طریق جدول صفحه به آدرس فیزیکی تبدیل می شود. بخشی از جدول صفحه در اینجا مشاهده می شود. آدرس فیزیکی چیست؟

Page	شماره قاب
220H	3CH
221H	3DH
222H	3EH
223H	3FH
224H	40H
:	:
440H	58H
441H	59H
442H	5AH
443H	5BH
444H	5CH

آدرس مجازی : 111222 H : 00010001000100 1000100010

آدرس فیزیکی : 01 0111 00 1000100010

یعنی : 17222 H

شماره صفحه : 444 H

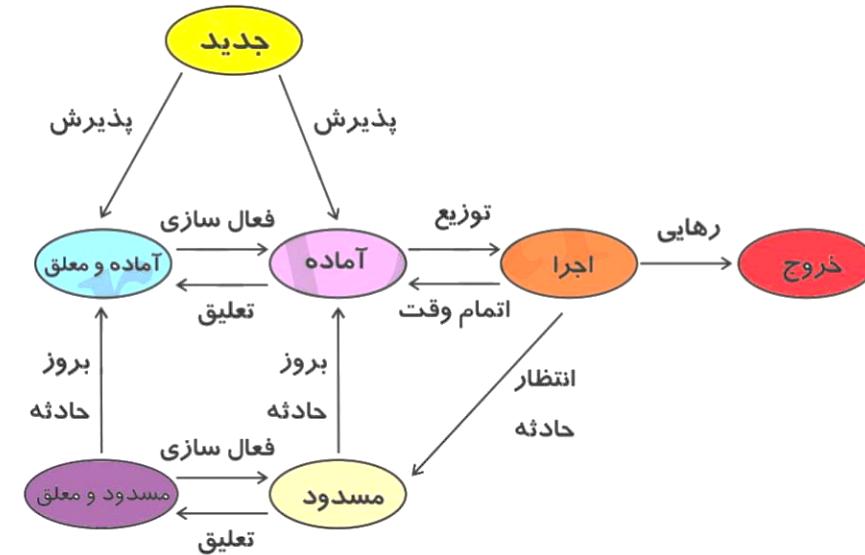
شماره قاب : (01011100) 5CH

الگوریتم‌های جایگزینی صفحه

(Page Replacement Algorithms)

الگوریتم‌های جایگزینی صفحه

در یک سیستم چند برنامه‌ای که از بخش بندی پویا استفاده می‌کند زمانی خواهد رسید که تمام فرایندهای موجود در حافظه اصلی در حالت مسدود قرار دارند. در این حالت سیستم عامل یکی از فرایندهای داخل حافظه اصلی را به خارج مبادله می‌کند تا فضای کافی برای فرایندی جدید یا یک فرایند آماده و معلق ایجاد شود. سیستم عامل باید فرایندی که قرار است جایگزین شود را انتخاب کند.

در واقع سیاست **جایگزینی** ، درباره انتخاب یک صفحه برای **جایگزینی**، در زمانی که لازم است یک صفحه جدید به داخل آورده شود صحبت می کند.

الگوریتم های جایگزینی

۱- بهینه (optimal)

۲- عدم استفاده در گذشته اخیر (NRU)

۳- خروج به ترتیب ورود (FIFO)

۴- دومین شанс (Second Chance)

۵- ساعت (Clock)

۶- کمترین استفاده در گذشته نزدیک (LRU)

الگوریتم بهینه (optimal)

در این روش، صفحه‌ای جایگزین می‌شود که به مدت طولانی مورد استفاده قرار نخواهد گرفت.

الگوریتم بهینه، قابل اجرا نیست، چون نیاز به پیش‌بینی آینده دارد.

علت مطرح شدن این الگوریتم، استفاده از آن به عنوان شاخص مقایسه می‌باشد.

نام دیگر این الگوریتم، BO (Belady Optimal) می‌باشد.

مثال

در یک سیستم حافظه صفحه بندی، در یک برنامه به ترتیب به صفحات زیر رجوع شده است. .

برای این برنامه سه قاب صفحه (Page Frame) در نظر گرفته شود.

تعداد خطاهای صفحه $\text{?} = (\text{Page Faults})$

7	0	1	2	0	3	0	4	2	3	0	3	2	1	2	0	1	7	0	1
7	7	7	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	7	7	7
	0	0	0	0	0	0	4	4	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
		1	1	1	3	3	3	3	3	3	3	3	1	1	1	1	1	1	1
F	F	F	F		F			F		F		F		F		F		F	

الگوریتم NRU

NRU (Not Recently Used)

در این روش وقتی نقص صفحه رخ می دهد، سیستم عامل بر اساس وضعیت بیت های ارجاع (R) و اصلاح (M)، صفحات را به چهار کلاس مطابق شکل زیر، تقسیم می کند و سپس به طور تصادفی، صفحه ای را از کلاسی که در دسته با شماره کمتری باشد، را انتخاب می کند.

شماره کلاس	R	M
0	0	0
1	0	1
2	1	0
3	1	1

در واقع صفحه ای انتخاب می شود که در درجه اول از ابتدای دوره جاری، استفاده نشده است و در درجه دوم، از هنگام ورود به حافظه تغییر نکرده است. صفحه متعلق به دسته شماره ۰، اخیراً مورد استفاده قرار نگرفته و تغییر نکرده است. به همین علت بهترین انتخاب می باشد.

صفحه ای که بیت اصلاح آن یک باشد، قبل از جایگزینی باید نوشته شود.

کلاس ۱، زمانی رخ می دهد که در کلاس ۳، بیت R در یک وقفه ساعت، ۰ شود.

شماره کلاس	R	M
0	0	0
1	0	1
2	1	0
3	1	1

وقفه ساعت، بیت M را ۰ نمی کند، چون این بیت نشان دهنده این است که آیا این صفحه باید دوباره در دیسک نوشته شود یا خیر.

مثال

حافظه اصلی کامپیووتری دارای چهار قاب صفحه می باشد.

اگر خطای صفحه روی صفحه مجازی شماره ۴ در زمان ۳۱۹ رخ دهد، تحت الگوریتم جایگزینی NRU به ترتیب محتويات کدام یک از قاب صفحه ها ، بایستی جابجا شوند؟

قاب صفحه	شماره صفحه مجازی	زمان بار شدن	زمان آخرین دسترسی	R	M
0	2	125	278	0	1
1	1	229	239	1	0
2	0	119	271	1	0
3	3	159	318	1	1

در روش NRU ، صفحه ۲ انتخاب می شود، چون در دسته با شماره کمتری قرار دارد.

چون در زمان رخ دادن خطای صفحه، یعنی ۳۱۹ ، همه صفحه ها موجود هستند، تصمیم گیری بین همه آنها انجام گرفته است.

الگوريتم FIFO

در اين روش(خروج به ترتيب ورود) ، صفحه اي جايگزين شود که زمان بيشتری منتظر بوده است.

برای جایگزینی، صفحه موجود در ابتدای صف را انتخاب کرده و صفحه اي که وارد حافظه شده را به انتهای صف اضافه می کنيم.

مثال

7	0	1	2	0	3	0	4	2	3	0	3	2	1	2	0	1	7	0	1
7	7	7	0	0	1	2	3	0	4	2	2	2	3	0	0	0	1	2	7
	0	0	1	1	2	3	0	4	2	3	3	3	0	1	1	1	2	7	0
		1	2	2	3	0	4	2	3	0	0	0	1	2	2	7	0	1	
F	F	F	F		F	F	F	F	F				F	F		F	F	F	

مثال

	0	1	4	2	0	2	6	5	1	2	3	2	1	2	6	2	1	3	6	2
F	0	0	0	1	4	4	2	0	6	5	1	1	1	1	2	2	3	3	3	6
	1	1	4	2	2	0	6	5	1	2	2	2	2	3	3	6	6	6	1	
	4	2	0	0	6	5	1	2	3	3	3	3	6	6	1	1	1	2		
F																				

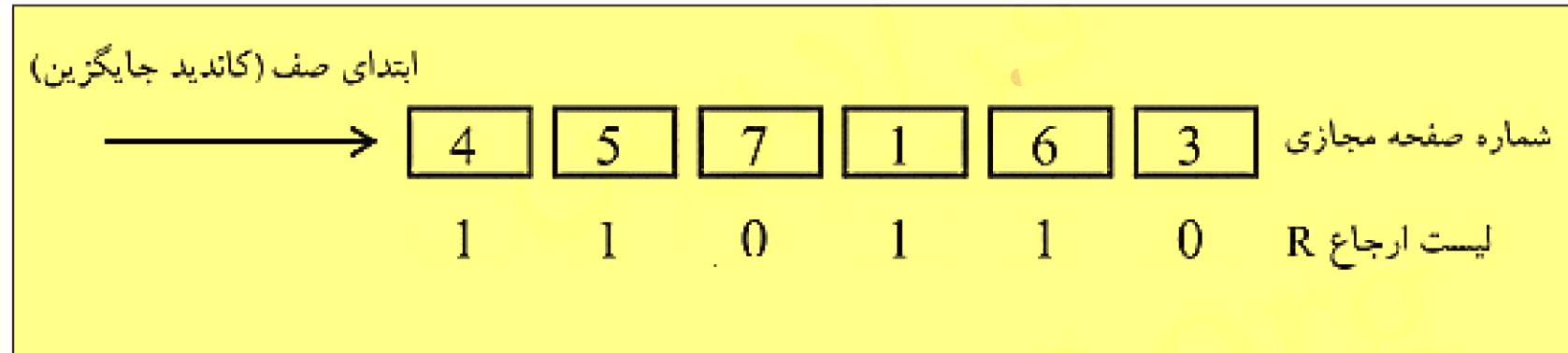
الگوریتم دومین شانس

الگوریتم دومین شانس، مانند FIFO می باشد. با این تفاوت که وقتی نقص صفحه رخ می دهد، اگر بیت R قدیمی ترین صفحه، ۱ بود، این بیت \cdot شده و صفحه به انتهای لیست منتقل می شود. با این کار به او شانس دوباره ای داده شده است.

اگر بیت R همه صفحات ۱ باشد، الگوریتم دومین شانس به FIFO تبدیل می شود.

مثال

ارجاع به شماره صفحه مجازی ۲:

بیت R صفحه های ۴ و ۵ چون ۱ است، آن را صفر کرده و صفحه ها به انتهای صفحه منتقل می شوند.

حال به صفحه ۷ رسیده ایم که چون بیت R آن صفر است، صفحه را از حافظه خارج کرده و صفحه ۲ را به جای آن در انتهای صفحه اضافه می کنیم.

بیت R صفحه دو را ۱ قرار می دهیم.

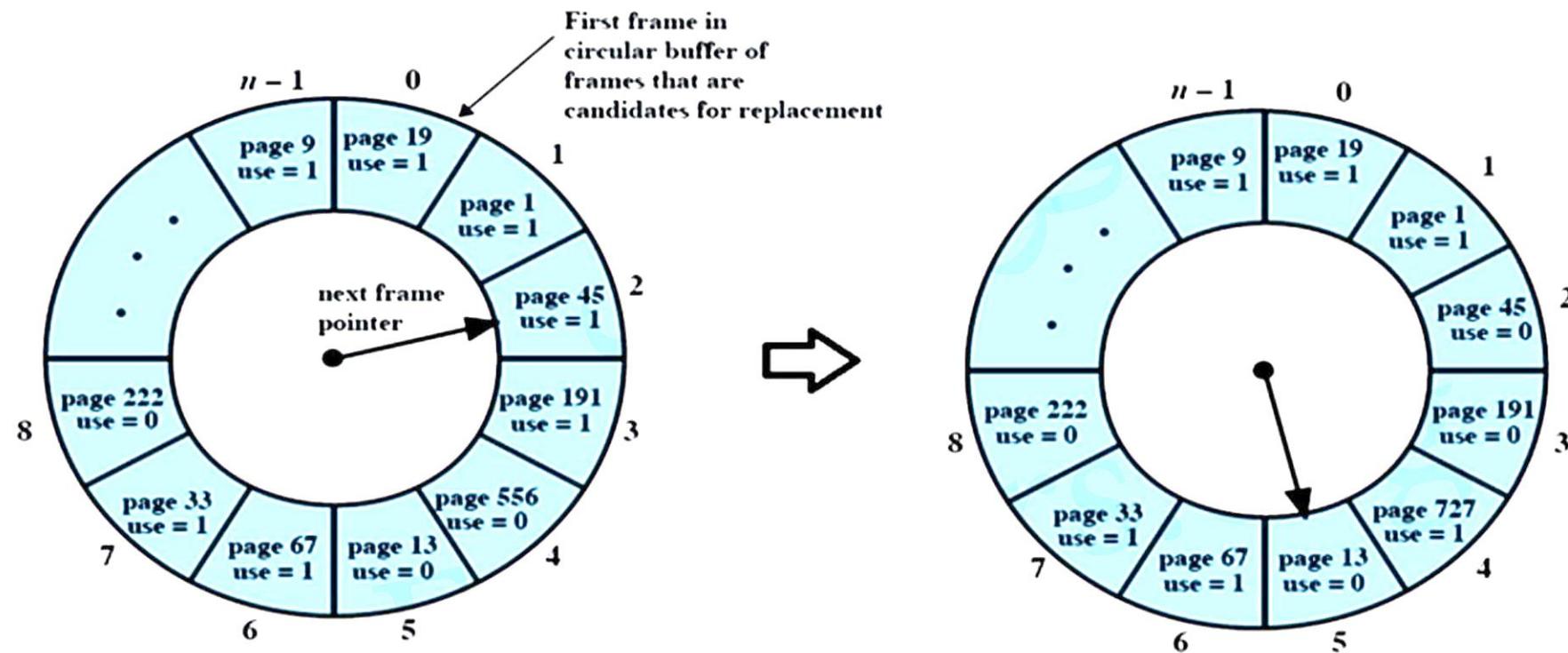
الگوریتم ساعت

اگر چه الگوریتم دومین شانس، الگوریتم قابل قبولی بود، اما به علت حذف صفحه از ابتدای لیست و اضافه کردن آن به انتهای لیست، روشی پر هزینه است. برای حل این مشکل از لیست چرخشی استفاده می شود. در الگوریتم ساعت، لیست پیوندی صفحات به صورت حلقوی و به شکل یک ساعت نگهداری می شود، به طوری که عقربه ساعت به قدیمی ترین صفحه اشاره می کند.

وقتی نقص صفحه رخ می دهد ، به بیت R صفحه ای که توسط عقربه به آن اشاره شده، نگاه کرده که دو حالت رخ می دهد:

الف- اگر بیت $R = 0$ باشد، صفحه مورد نظر خارج شده و صفحه جدید در همان مکان جایگزین شده و عقربه به جلو می رود.

ب- اگر بیت $R = 1$ باشد، آنگاه 0 شده و عقربه به صفحه بعدی اشاره خواهد کرد.

مثال

سیستمی دارای ۴ قاب صفحه است که مطابق جدول زیر صفحات مجازی در آن ها قرار دارند. اگر سیستم عامل از الگوریتم ساعت (Clock) استفاده نماید، در صورت وقوع نقص صفحه، صفحه جدید با کدام صفحه مجازی باید جایگزین شود؟

شماره صفحه	زمان بارگذاری صفحه در حافظه	R
1	50	1
2	30	0
3	20	1
4	40	0

ابتدا عقربه بر روی قدیمی ترین صفحه یعنی صفحه ۳ است. چون بیت R آن ۱ است، بیت R آن ۰ شده و عقربه به جلو حرکت می کند و بر روی صفحه ۲ می رود.

چون بیت R صفحه ۲، صفر است، صفحه جدید با این صفحه جایگزین می شود.

الگوریتم LRU

در روش (LRU(Least Recently Used) ، صفحه ای جایگزین می شود که برای مدت طولانی مورد استفاده قرار نگرفته است. یعنی در گذشته دورتری به آن مراجعه شده است.

مثال:

7	0	1	2	0	3	0	4	2	3	0	3	2	1	2	0	1	7	0	1
7	7	7	2	2	2	4	4	4	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1
	0	0	0	0	0	0	0	0	3	3	3	3	3	3	0	0	0	0	0
	1	1	1	3	3	3	2	2	2	2	2	2	2	2	2	7	7	7	7
F	F	F	F		F		F	F	F			F		F		F		F	

مثال

1	2	3	4	2	1	5	6	2	1	2	3	7	6	3	2	1	2	3	6
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	6	6	6	6	6	6	6
	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
		3	3	3	3	5	5	5	5	5	3	3	3	3	3	3	3	3	3
			4	4	4	4	6	6	6	6	6	7	7	7	7	1	1	1	1
F	F	F	F	F		F	F			F	F	F			F				

مثال

به فرایندی چهار قاب تخصیص یافته است. یک خطای صفحه برای صفحه ۴ رخ داده است.
برای سیاست مدیریت حافظه FIFO و LRU به ترتیب چه صفحه‌ای برای جایگزینی انتخاب می‌شوند؟

M	R	زمان آخرین مراجعه	زمان بار شدن صفحه در حافظه	شماره قاب	شماره صفحه
1	0	160	60	0	2
0	0	161	130	1	1
0	1	163	26	2	0
1	1	162	20	3	3

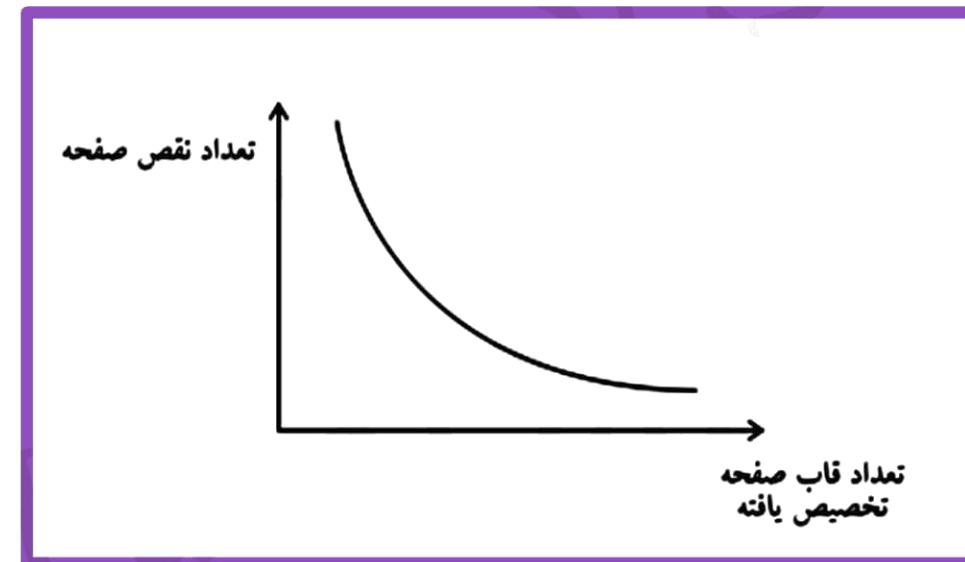
زمان‌ها بر حسب ضربان ساعت و از شروع فرایند در زمان صفر است.

در روش FIFO صفحه‌ای که زمان بار شدن آن در حافظه از همه کمتر است انتخاب می‌شود یعنی صفحه ۳.

در روش LRU صفحه‌ای که زمان آخرین مراجعه به آن کمتر است، انتخاب می‌شود یعنی صفحه ۲.

(Belady's anomaly)

در روش FIFO ممکن است با افزایش تعداد قابها، خطای صفحه کم نشود که به این پدیده تنافق بلیدی می‌گویند. در واقع تنافق بلیدی به این معنی است که الگوریتم FIFO ممکن است از نمودار زیر، پیروی نکند:

تنافق بلیدی در الگوریتم های BO, LRU رخ نمی دهد.

مثال

انباره ۳ صفحه ای : ۹ فقدان صفحه

4	3	2	1	4	3	5	4	3	2	1	5
4	4	4	3	2	1	4	4	4	3	5	5
	3	3	2	1	4	3	3	3	5	2	1
		2	1	4	3	5	5	5	2	1	4
F	F	F	F	F	F	F			F	F	

انباره ۴ صفحه ای : ۱۰ فقدان صفحه

4	3	2	1	4	3	5	4	3	2	1	5
4	4	4	4	4	4	3	2	1	5	4	3
	3	3	3	3	3	2	1	5	4	3	2
		2	2	2	2	1	5	4	3	2	1
			1	1	1	5	4	3	2	1	5
F	F	F	F			F	F	F	F	F	F

تعريف

الگوريتم پشته اي ، الگوريتمي است که در آن، مجموعه اي از صفحات موجود در حافظه برای n

قاب، هميشه زير مجموعه اي از صفحاتي است که برای $n+1$ قاب در حافظه خواهند بود.

الگوريتم هاي پشته اي هيچگاه دچار تناقض بلidی نمي شوند.

قطعه بندی صفحه بندی (Segmentation with paging)

فضای آدرس به تعدادی قطعه تقسیم می‌شود و هر قطعه نیز به تعدادی صفحه تقسیم می‌شوند. برای هر فرایند یک جدول قطعه و چند جدول صفحه وجود دارد.

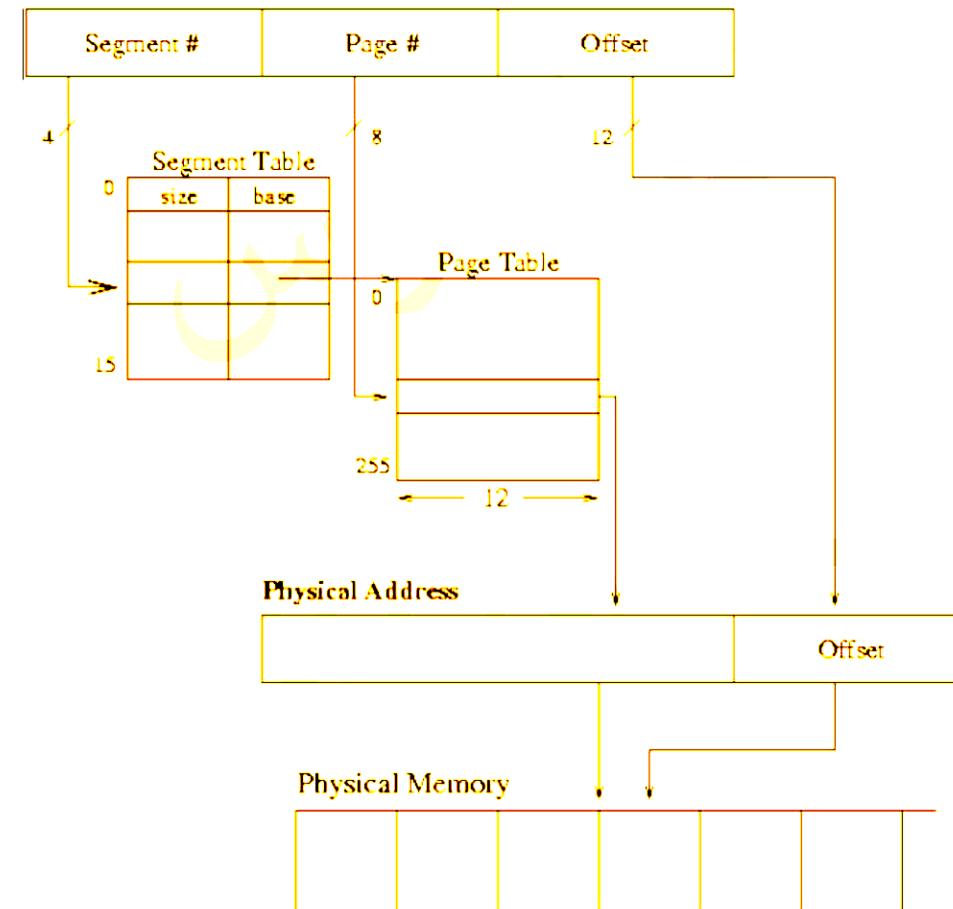

آدرس مجازی :

آدرس فیزیکی :

قطعه بندی صفحه بندی

مثال

یک حافظه به اندازه 8KB و با صفحات 512 بایتی را در نظر بگیرید که با روش قطعات صفحه بندی شده مدیریت می شود.

	0080^H	0088^H	0090^H	0098^H
	3^H	3^H	7^H	5^H
	5^H	5^H	5^H	7^H
	7^H	9^H	3^H	3^H
	9^H	7^H	9^H	9^H
	3^H	3^H	7^H	5^H
	5^H	5^H	5^H	7^H
	7^H	9^H	3^H	3^H
	9^H	7^H	9^H	9^H

بخشی از حافظه فیزیکی

	PTBA	Limit
0	0080^H	8^H
1	0088^H	8^H
2	0090^H	8^H
3	0098^H	8^H

Segment Table

مطلوب است آدرس فیزیکی متناظر با آدرس مجازی :

S#	P#	Offset
01	010	110101100

F#	offset
1001	110101100

چون شماره قطعه 1 است به اندیس 1 در جدول قطعه مراجعه کرده و مقدار PTBA یعنی 0088 مشخص می شود.

حال چون در آدرس مجازی، شماره صفحه 2 است، در حافظه، در ستون دوم که با آدرس 0088 شروع می شود به سطر سوم مراجعه کرده و شماره قاب صفحه که برابر $9H_{58}$ است، مشخص می شود.

پایان